

ворога. Обробка даних здійснюється через Python із бібліотеками Scikit-learn, PyTorch, GeoPandas. Процес: 1) аналіз даних (класифікація тактик ворога за допомогою Random Forest, прогнозування переміщень через LSTM), 2) генерування сценаріїв (LLM створює текстові описи, GAN – візуальні симуляції), 3) оцінка точності (метрики precision, recall, F1-score), 4) візуалізація через Matplotlib і Seaborn (карти, графіки). Наприклад, якщо ворог концентрує сили на півночі, LSTM прогнозує атаку, LLM описує сценарій, GAN створює карту. Результат – три сценарії: оптимістичний, нейтральний, песимістичний. Переваги: швидкість, об'єктивність, варіативність. Обмеження: залежність від даних, складність моделювання гібридних операцій, потреба в обчислювальних ресурсах.

Етичні виклики включають відповідальність за помилкові прогнози, які можуть призвести до втрат, упередженість моделей через неповні дані, складність інтеграції ШІ з військовими системами. Практичні проблеми: обмежений доступ до даних, потреба в потужних серверах, навчання персоналу. Для вирішення пропонується використовувати explainable AI, впроваджувати етичні стандарти, захищати дані шифруванням.

Тестування проводилося на даних боїв за Бахмут 2023 року. LSTM передбачила атаку зі сходу з ймовірністю 70%, LLM описала: "Ворог атакує зі сходу танками та піхотою", GAN створила карту. Реальна атака була зі сходу, але з дронами, а не танками. Точність (F1-score) – 75%. Помилка пов'язана з браком даних про дрони. Гібридні операції (дезінформація) не враховані через складність моделювання. Підхід показав потенціал для прискорення планування, але потребує вдосконалення.

ШІ є перспективним інструментом для генерування сценаріїв бойових дій. Він створює сценарії швидко, надаючи варіанти розвитку подій, що зменшує втрати та підвищує ефективність. Однак якість залежить від даних, а етичні ризики потребують контролю. У майбутньому ШІ можна застосовувати для прогнозування інформаційних операцій та інтеграції з автономними системами, такими як дрони. Рекомендується вдосконалювати моделі, розробляти стандарти використання ШІ у війні.

*Курило Олег,
старший викладач кафедри управління підрозділами НГУ,
Київський інститут Національної гвардії України*

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ І ТАКТИКА ДІЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ПРИ МАСОВИХ ЗАХОДАХ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Аналізуючи правові та тактичні аспекти діяльності Національної гвардії України (далі – НГУ) під час масових заходів в умовах воєнного стану, важливі правові підстави, що регламентують діяльність НГУ, зокрема роль нормативно-правових актів, які визначають застосування спеціальних засобів для

забезпечення громадської безпеки та порядку, хотілось би зробити акцент на важливості їх пропорційного використання та необхідності дотримання прав людини під час застосування таких засобів у критичних ситуаціях.

Важливим питанням є моніторинг оперативної обстановки, що є складовою ефективною діяльністю НГУ, особливо в умовах нестабільності та воєнного стану. Своєчасний збір і аналіз інформації для прийняття управлінських рішень, а також використання технологій, таких як безпілотні літальні апарати для підвищення ефективності реагування на загрози.

Що з таке «масовий захід» згідно українського законодавства. Є потреба щодо необхідності чіткої правової регламентації цього терміну для уникнення правових прогалин і забезпечення належної координації дій між різними правоохоронними органами та вивчення міжнародного досвіду як інструменту для адаптації законодавства до сучасних викликів, зокрема для досягнення збалансованого підходу між свободою зібрань і громадською безпекою.

Роль НГУ в забезпеченні громадської безпеки та порядку під час масових заходів є надзвичайно важливою, і для ефективного виконання цих функцій необхідно постійно вдосконалювати нормативну базу та тактичні підходи. Чітке розмежування завдань між різними підрозділами і органами правопорядку дозволить оперативно реагувати на заворушення та інші загрози національній безпеці.

Умови воєнного стану значно ускладнюють забезпечення громадської безпеки під час масових заходів, таких як збори, мітинги та демонстрації, що можуть призвести до заворушень. Національна гвардія України є основним органом, відповідальним за підтримання порядку та захист національної безпеки, що закріплено в Законі України "Про Національну гвардію України". Ефективність діяльності НГУ залежить від чіткої правової регламентації, тактичної підготовки та своєчасного моніторингу оперативної обстановки. Для забезпечення громадської безпеки та порядку гвардійці використовують спеціальні засоби, застосування яких регламентовано чинними нормативно-правовими актами. В умовах воєнного стану важливо, щоб дії НГУ були ефективними та пропорційними, з урахуванням ризиків для цивільного населення та особового складу підрозділів НГУ.

Важливим елементом успішного виконання завдань є моніторинг оперативної обстановки, який дозволяє своєчасно виявляти загрози та координувати дії підрозділів. Достовірність і повнота інформації, отриманої з різних джерел — від підрозділів Національної поліції України до мережі Інтернет, — безпосередньо впливає на якість управлінських рішень. Розроблення моделей оцінки ефективності такого моніторингу дозволяє оптимізувати ресурси та підвищити оперативність реагування в умовах обмеженого часу та підвищеної нестабільності, характерних для воєнного стану.

Вивчення правового Міжнародного досвіду також може бути корисним у вдосконаленні законодавства щодо масових заходів. Зокрема, дослідження зарубіжного досвіду протидії масовим заворушенням показують, що ефективно реагування держави на такі події слід розглядати на двох рівнях: дії політичного керівництва та дії правоохоронних органів. Але при цьому важливо враховувати специфіку внутрішніх умов та викликів, притаманних кожній країні. Таким

чином, інтеграція міжнародного досвіду та адаптація законодавства до сучасних умов можуть сприяти побудові більш ефективної правової основи для управління масовими заходами, забезпечуючи збалансований підхід до гарантування свободи зібрань та громадської безпеки.

Дослідження правових та тактичних аспектів діяльності Національної гвардії України під час масових заходів в умовах воєнного стану показало, що ефективне забезпечення громадської безпеки та порядку в таких умовах вимагає чіткої правової регламентації, належної підготовки особового складу та оперативного моніторингу ситуації. Підрозділи НГУ, завдяки застосуванню спеціальних засобів та відповідному нормативно-правовому регулюванню, виконують важливу роль у підтриманні стабільності та забезпеченні безпеки громадян. Але прогалини в правовому регулюванні таких подій створюють труднощі в координації дій правоохоронців, що може призвести до правових колізій і знижує ефективність реагування.

Так, ст. 39 Конституції України гарантує право на мирні збори, мітинги, походи й демонстрації, фактично визначаючи їх як форми масових заходів. ЗУ "Про свободу совісті та релігійні організації" у ст. 21 асоціює масові заходи з публічними релігійними зібраннями, що також потребують охорони порядку.

За законом, до масових заходів відносяться збори, мітинги, демонстрації та інші публічні зібрання, що можуть бути санкціонованими чи несанкціонованими.

Оскільки забезпечення громадської безпеки та порядку під час масових заходів є одним із основних завдань Національної гвардії України, особливо в умовах воєнного стану, коли такі заходи можуть стати інструментом дестабілізації внутрішньої ситуації, провокацій або навіть гібридних загроз з боку зовнішнього агресора. Масові зібрання, мітинги чи демонстрації в період воєнного стану набувають особливого значення, оскільки вони можуть бути використані для спричинення додаткових загроз національній безпеці. У таких умовах підрозділи НГУ, відповідно до ЗУ "Про Національну гвардію України", покликані виконувати низку завдань щодо підтримання громадського порядку під час масових заходів. При запровадженні воєнного стану НГУ отримує розширені повноваження для припинення масових заворушень та забезпечення безпеки громадян.

Постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2021 року № 894 "Про затвердження Порядку організації діяльності та взаємодії Національної гвардії з уповноваженими органами державної влади та органами місцевого самоврядування з припинення масових заворушень". (далі Постанова КМУ № 894) є важливим нормативним актом, що доповнює ЗУ "Про Національну гвардію України" (ст. 12) та Постанову КМУ № 1024. Цей документ установлює конкретний алгоритм дій для Національної гвардії України під час масових заворушень, чітко розмежовуючи її повноваження та усуваючи можливі правові колізії, але діє тільки в мирний час.

Підсумовуючи дослідження правових та тактичних аспектів діяльності Національної гвардії України під час масових заходів в умовах воєнного стану показало, що ефективне забезпечення громадської безпеки та порядку в таких умовах вимагає чіткої правової регламентації, належної підготовки особового

складу та оперативного моніторингу ситуації. Підрозділи НГУ, завдяки застосуванню спеціальних засобів та відповідному нормативно-правовому регулюванню, виконують важливу роль у підтриманні стабільності та забезпеченні безпеки громадян. Водночас, відсутність єдиного законодавчого визначення терміну "масовий захід" і прогалини в правовому регулюванні таких подій створюють труднощі в координації дій правоохоронців, що може призвести до правових колізій і знижує ефективність реагування. Важливим кроком у вдосконаленні правової бази є прийняття нових законодавчих актів, що чітко визначатимуть критерії для проведення масових заходів та взаємодії НГУ з іншими органами безпеки. Інтеграція міжнародного досвіду сприятиме адаптації українського законодавства до сучасних викликів і забезпеченню збалансованого підходу до гарантування свободи зібрань і громадської безпеки.

Курило Олег

*старший викладач кафедри
управління підрозділами НГУ,
Київський інститут
Національної гвардії України*

Литвин Андрій,

*курсант 122 навчальної групи
факультету забезпечення державної безпеки,
Київський інститут Національної гвардії України*

ПРОБЛЕМАТИКА ЗДІЙСНЕННЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИХ НАЦІОНАЛЬНОЮ ГВАРДІЄЮ УКРАЇНИ

Національна гвардія України вже на протязі 11 років тимчасово виконує функцію з конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі, до Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, апеляційних судів з розгляду цивільних і кримінальних справ, місцевих загальних судів, перелік яких визначається Міністром внутрішніх справ України, та відповідних установ виконання покарань, попереднього ув'язнення (крім гауптвахт) та ізоляторів тимчасового тримання, а також охорону їх у залі суду; конвоювання осіб, узятих під варту та/або засуджених до позбавлення волі під час їх екстрадиції; участь у розшуку, переслідуванні і затриманні осіб, взятих під варту, осіб, засуджених до позбавлення волі або арешту, які втекли з-під варти згідно з пункту 3-1 прикінцевих та перехідних положень розділу VIII Закону України «Про Національну гвардію України» від 13.03.2014 року.[1]

Діяльність Національної гвардії України під час виконання службово-бойових завдань в даній сфері регламентується нормативно-правовими актами, такими як: Наказ МВС від 24.12.2019 р. № 1090. "Про затвердження Положення з організації конвоювання військовими частинами (підрозділами) Національної